

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Måske lige på trods af den sidste svada vil jeg da godt kvittere for, at jeg synes, fru Birthe Rønn Hornbech sådan set holdt en meget afdæmpet tale og forholdt sig til nogle af de problemer, vi er uenige om løsningen af, men jeg synes faktisk, det var en rimelig afdæmpet tale.

Men der er en ting, jeg ikke forstår, og det er når fru Birthe Rønn Hornbech snakker om behovet for at lægge meget vægt på det dér med dansk kultur, og at de må forstå, at man skal gå imod undertrykkelse og den slags ting. Altså, er det udtryk for dansk kultur, at man går imod kvindelige præster for eksempel? Jeg ved det ikke. Der er jo nogle danskere, der mener, at man ikke skal have kvindelige præster. Der er forhåbentlig et flertal, der mener, at man skal.

Der er altså en kamp i den danske kultur, eller inden for det danske samfund, mellem en reaktionær holdning, kan man sige, og en fremskridtsvenlig holdning. Og nøjagtig den samme kamp er der vel inden for indvandremiljøer og blandt fremmede.

Derfor handler det først og fremmest om i stedet for at stille det op som et spørgsmål om dansk kontra udenlandsk kultur at sige, man skal støtte progressive og fremadrettede holdninger i modsætning til reaktionære og tilbagestående holdninger.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Ganske kort. Jeg synes, det er lidt for billigt, at fru Birthe Rønn Hornbech, når jeg spørger om, hvilke danske normer det er, man i Venstre gerne vil have, at flygtninge og indvandrere skal lære, så svarer, at de ikke er særlig gode til at betjene sig af den videreudviklede teknik. Jeg synes, det er for billigt fra det danske parti, som har talt om frihedsrettigheder.

Jeg kender andre normer, som er meget danske: at handle sort, at fifle med selvangivelsen og så videre. Er det sådan nogle normer, vi skal lære dem?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Når jeg fremhæver danske kulturelle mindesmærker, dansk historie og den kristne tro som en del af den danske kultur og jeg i øvrigt ved andre lejligheder tordner mod lovovertrædere, så synes jeg ærlig talt, at spørgsmålet fra hr. Svane er lidt mærkværdigt. Det, jeg sagde, var,

at udlændinge må tilegne sig de danske normer i et sådant omfang, at de kan klare sig selv.

Jeg er lidt ked af, at hr. Søndergaard mente, jeg var afdæmpet. Det var bestemt ikke min mening.

Det glæder mig selvfølgelig, at hr. Søndergaard er begyndt at interessere sig for den danske folkekirke. Men det gælder jo for danskere som for udlændinge, at man må rette sig efter loven, og der blev altså åbnet adgang for kvindelige præster i 1948.

Det gælder for alle, at man må rette sig efter loven, og der er bestemt ting i det danske samfund, jeg ikke bryder mig om, og derfor vil jeg heller ikke tage ordet kultur i min mund, når det drejer sig om sort arbejde.

Helge Adam Møller (KF):

Det Konservative Folkeparti ønsker ikke, at Danmark skal udvikle sig til et multietnisk samfund. Vi ønsker, at det danske samfund også i fremtiden skal være præget af den historie, den kultur, den religion, det sprog og de traditioner, som generationer af danskere før os har været med til at skabe, forme og viderebringe.

Vi ønsker, at indbyggerne i Danmark skal vedkende sig, at de og deres familie er en del af det danske samfund. Denne holdning betyder ikke, at vi skal være et lukket samfund, være os selv nok. Efter konservativ opfattelse skal vi stadig og i stigende omfang søge inspiration og fornyelse ved, at danskere i alle aldre i perioder søger udenlands for at arbejde eller uddanne sig, og vi skal glæde os over de udlændinge, som i kortere eller længere tid kommer til Danmark for at holde ferie, arbejde, forske eller på anden måde bringe inspiration og fornyelse til landet.

Vi skal også tage ordentligt imod flygtninge, som kommer til Danmark – rigtige og reelle flygtninge. Jeg er overbevist om, at det store flertal af den danske befolkning har den holdning, at Danmark skal hjælpe reelle flygtninge og mennesker, som er i akut nød på grund af krig. Men mennesker, som kommer for at opnå bedre sociale forhold, for at begå kriminalitet, eller som ikke er i akut fare, skal vi ikke bruge penge på. De penge kan hjælpe langt flere dér, hvor flygtningeproblemerne opstår. Vi skal ikke være tosse gode i Danmark.

De mennesker, som får fast ophold her i landet enten som flygtninge eller ved familiesammenføring, skal vi stille klare og kontante krav til. De skal nemlig nu være en del af det danske